

סח:

עין משפט
גר מצוה

לֵב א מ״י מ״כ מ״ל
 שְׁמֹנֶה עָשָׂר ד טו
 שֵׁשׁ אֲשֶׁר שְׁמֹנֶה
 סָפָר ד:
 לֵב ב מ״י שׁ הֶלֶל
 שְׁמֹנֶה לֵאזֶן טו
 שֵׁשׁ שׁ מ״ קֹב מִיֵּאֵל:
 לֵב ג ד ה ו מ״י שׁ
 טוֹשֵׁעִים שׁ שְׁמֹנֶה
 סָפָר ו:
 לֵב ד מ״י מִיֵּט שׁ הֶלֶל
 יג שְׁמֹנֶה לֵאזֶן טו
 טוֹשֵׁעִים שׁ שְׁמֹנֶה
 סָפָר ז:
 לֵב ה מ״י מ״כ שׁ הֶלֶל י
 שְׁמֹנֶה טוֹשֵׁעִים שׁ
 מ״ קֹב מִיֵּעֲרִי י:

תוספות רי"ד

[illegible]

מציאת האשה פרק ששי כתובות

בל חרם וחרם הנפשה שקלה. וא"ת וכי משום דנישמת קודם דנפשה שקלה למה לא נמשחו על פי הבנות הנותרות כאלו היו כולן נישואות צבא אחת וי"ל דעיסור נכסים היציין משום דסתם בני אדם בך נותנים לבנותיהם ואילו היה האב קיים היה נותן עיסור נכסים

האחרות הנסחרות: **בין** נישאו עד
ש"מ בניו ב' לית ליה דרב דאמר
בנסוק נפרה ועלי דף נ"ו (סס) הויה
לדורסוק דלי אית ליה הוה ליה למימר
ומתארסו עד שלג בגרו דהו' רכומא
שמי וליכא למימר דנקט נישא
ללאשמועינן דלפ"ה לא איבדו פרנסתן
למ"כ לשמיען דלפ"ה נישא וזכרו
לא אבדו פרנסתן ודומק ליה דמשום
ד"ש ב"ר אלעזר דאמר אף איבדו
פרנסתן נקט נישא: **הא** רמח"א.
לא מלי לטניי הא דמיתונא מנייהו
דנמשעין לקמן דליבדו מויתונא משמע
דליין רולין עד לזון: **וכי** אמר רבא
דב"ר הוא איביב"ה ב' קשה להשיב
למ"כ פירך מדפסק לעיל דכא
דכ"ר דאמר בת הניזונת מן האחין
שעולת עיבור נכסין ניתנת לין שניה
ניזונת לא: **והא** משעים בב"י יום
ב' וז"ל הלל הא דמשעים בכל
יום היינו משום דכ"ר אמר ר"ל
מאחר דכ"ר הוה בניה תמורה לשום
חידוש משמו של רבי וס"ה איכא ב'פ'
במה בבהה (שם דף ג.) אכ"ג דרב
האחין מתמסקא ליה ורבי יוחנן נמי פליג לקמן
דלא משעדי נכסין הא כימי רב
האחין שפעדי נכסין דפרכי עדיין
דאילו פרנסה טרפא מפשעברי.
שפעדו האחין ולא שפעד
האב ותנאי כתובה לא טפסו ממשעדי
לפ"י שפעדו האחין דרבא קא מציילי
נ"ו: **לרבי** אדי ואדי גביא.
וילכא למימר איכא דפרנסה אינה
במונות דלרבי מוונות גביא ממטלטלי
לא פרכי דליין מוונות גביא
ממטלטלי כל שכן פרנסה דהא דכא
פסיק לעיל כ"ר דפרנסה שמיין נאכ
גביא ממטלטלי וגבי מוונות פסיק
לקמן ממקרקעי ולא ממטלטלי:
פרנסה אינה כתבא כתובה
לכדנתיא. תימה דלמאי לא
קאמר נמי דפרנסה אינה כתבא כתיבה
לענין דלס נישא ולי בגרו איבדו
מוותומיין ולא איבדו פרנסתן דלמ"כ
דכי גופיה לעיל ולענין דפרנסה שמיין
נאכ לרבי אי אמרינא מוונות אמרינן
לעיל דלין אומדין אם היה אב כ'י אלא
שמיין אם הנכסים וותנין לא חיי
לכ"ר שפיעא ליה ואיכא למיפרי וס'
לרבי

מעשים בכל יום כו' כדפריך לעיל ור"מ חריך דלענין נישא או בגרו
והאיכא דאמר מוונות ולא פרנסה לא בעי לאוקמה דה"כ המרי דכרי הוה
למה לי דהא לעיל קאמר רב נחמן אמר לי הוה אלסב דכרי וליכא
לממיר דהיינו הך גופא דקאמר לעיל דהא לעיל לא קאמר כהא
לישנא והא דלא מוקי נמי אשמינן לפרנסה ולא לעוונות איכא לממיר
דהיינו הא דקאמר לכדמיא האומר אל יפרנסו כו' דהא כהא
מילא כדפרשית לעיל דקין דאז אינו יכול להפקיע מוונות לא שייך
למישס ביה דאין תלוי בדרווא אבל פרנסה דתלוי בדרווא שמיין כו':

משה או אחיה לדעתה וכתבו לה מאה או ג' וזו יכולה היא משתגדיל להוציא מידן מה

כל תרד ותרד ותרד דנפשה שקלה. ומכמים תקנו להם מדוייט נשואין
בעשור נכסים והמשאת ראשון ראשון וזאת בעשור שבפניה ולמה
ימורדו ויחלקו עשוריהן שוב בשנה: אם באו כולם לינשא לאחת חוזרות
ומולקות עשוריהן בשנה. שאין כאן קודמת לזכות הלכך בשביל הראוי

והשיג עיבור במה שסירה וכן כולם
והתמזג לכן אם היו מזה מנה השת
נוטלת עשר מני והשיגה השת
והשלישית שמונה מני ועיבור של שנה
ושל כולם כדי לנבר ירושת הבן והן
חזרות וחולקות עיבוריהן בשנה: איברו
מוזנזות: שכן כחם להן או עד
דבקנן או עד דלתחמן לזנברין: איברו
איברו פרנסמן: עיבור נכסיו דקסבר
לא תקון לה דנויה אלא היבא
דמינסבא קטנות או נענרות אבל
גברא וסבתא לא מהיבא היבא
לגמריה וכן נשאת נענרות הולא וגדולה
היא וגמריה איבדה פרנסתה אלא מה
שפסקו אבל גמיה קטנות לא פליג:
שוכרות לכן כוללים: שיסאו אותן עד
שלא יגברו וכו' וצוים להם פרנסתם:
אלא גדולה: כגון נערה: ויפדה: מהלה
על השאר ואצדמו: אלמא ססן לן תנא
כרי שמתין בן אלוה: הא דמחא:
הא דלמך רבי לא איברו וא"ר הונא
הלכתא כותביה שמתיהב על מות
עיבור נכסיה והא דקמי מתמין
גדולה ויפדה בשלם מיחסה: כוונת
אין: אם בזה לינשא בעודת ניווית
דריסה קטנות או נענרות: אינה
לריסה למחות: שאפילו על מיחסה
לא איבדה עיבור נכסיה: ושני ליה:
דחא דמי גדולה ויפדה גדלה מחא:
אלמא ניסב נענרות ולא מיחסה אפי"ס
שאנה גוברת ויפדה וחת אצמתי אפי"ס
אינה לריסה למחות ואפי"ס נערה: הא:
דלמך רבא ניסב נענרות אינה לריסה
למחות כגון דקא מיתונא מינייהו לאחר
ניסב דמסוק דקא מיתונא מינייהו לאחר
דקא דשקח על מחלה על פרנסתה
והא דקמי הא גדולה ויפדה דלא קא
מחול: פרנסה: דנויה: תנא
פסוכה: מוונת של בת כדמך: דק
טוקן כו': ממסעדי: אפ"ס שענדו אפ"ס
ולא שענד האב: לא טרפא ממסעדי:
אפי"ס שענדו אחין דמך: (גמין דף מה):
אין מוילין לאכילת פירות ולשבת
קרקעות ולמון האשה והבנות מנסכים
משועבדים מפני מיקון הולא אבל
פרנסתה טרפא דשויה רבנן כבעל
חוב בעיבור נכסיו משמת האב
דבר קטין הוא אבל מוונת אין
לבה דכחיש ויש בזה חפזי מיהו הוולס:

מוזיאון פרנסה. ממשעבדי ששיעבדו אחין: אידי ואידי. פרנסה ומזונות בציור ממטלתי: למוון האשה והכנות. וכל שכן פרנסה וכל מיניעבדי פרנסה אלל אפילו מזונות דעקלך אמינא אלה פרנסה: דתני תרובה יניהו כתרובה וכל יגזבו ממטלתי אלה שמשעבדו: האומר. בשעת ימיתו: הרי גרסינן אלה יונו גוטינו מנכסיו אין שומעין לו. דהא אישעבד בנחאי תרובה: אל יספיקו שומעין לו שהפרנסה. אינה חוב עליו בתנאי תרובה אלל חוב על היתומים הוא היכל ללא זיה האב שלל פרנסה: חלה

מוטל על היתומים לפי שאנו אומדים דעתן של בני אדם שאין אדם רוצה ש

מסורת הש"ס

(א) | סוכה | מד. | וש"נ |
(ב) | לעיל | נא. | (ג) | לעיל |
(ד) | לעיל | נב. |

[illegible]